سرنوشت بازیکنان کلاس ۹۲ منچستر یونایتد چه شد؟

همه دیوید بکام نمی‌شوند

در ۱۵ مـــه ۱۹۹۲ بود که منچســـتر یونایتد توانســـت با پیروزی شش بر سه مقابل کریســـتال پالاس در مجموع دو دیدار، فاتح جام حذفی جوانان انگلیس شود. بازیکنان آن تیم شاید خبر نداشتند که نیمی از آنها قرار اســـت در یک دهه آینده، هسته اصلی منچستر یونایتد سر الکس فرگوسن را تشکیل دهند. دیوید بکام، رایان گیگز، پل اسکولز، نیکی بات و برادران نویل دورانی استثنایی در اولد ترافورد داشـــتند و به نام «کلاس ۹۲» شناخته شدند.

البته آنها همچنان در فوتبال حرفه‌ای تاثیرگذار هســـتند و باشـــگاه سالفورد سیتی را دارند. این باشـــگاه روز شنبه برای نخستین بار در لیگ انگلیس برنده یک بازی شد. مالکان باشگاه که از کلاس ۹۲ هستند، این تیم را از دسته اول لیگ برتر شـــمال انگلیس (لیگ منطقه‌ای) به لیگ دو (دسته چهارم انگلیس) رساندند، آن هم تنها در پنج ســـال. این ماجرای دیگری از داســـتان‌های باورنکردنی آنها اســـت اما برای دیگر بازیکنانی که در آن فینال ۱۹۹۲ بازی کردند، اوضاع به همین ترتیب پیش نرفت. چه بر سر بازیکنان آن تیم آمد؟

اندی نون

نون در جام حذفی جوانان در تیم یونایتد حضور داشت. او مهاجم مرکزی تیم بود، هر چند که برای مدتی کوتـــاه در دفاع هم بازی کرد. او اهل ســـالفورد بود و از ۹ ســـالگی بـــه یونایتد پیوست و قرارداد کارآموزی‌اش را در ۱۶ ســـالگی امضا کرد. او در تیم اصلی یونایتد بازی نکرد. نون برای بری، ماســـلی، آرتروتن لابورنوم راورز، بیکونســـفیلد و ســـالفورد سیتی بازی کرد و در ۳۱ سالگی بازنشسته شـــد. او حالا مشاور امور محیط زیست در شهر منچستر است.

بن تورنلی

تورنلی که در پست بال بازی می‌کرد، احتمالاً جذاب‌ترین بازیکن کلاس ۹۲ بود. گفته می‌شود یک بار سر مت بازیی با نابی اســـتایلز در اوایل دهه ۱۹۹۰ حرف می‌زده و بازیی از استایلز پرسیده که بااســـتعدادترین بازیکن آکادمی کیست و او بدون تعلل گفته: «بن تورنلی. بن بیش از همه بازیکنانی که در دوران حضورم در باشگاه دیده‌ام به جرج بست شبیه است.» بازیی هم با او مخالفت نکرده است. تورنلی که اهل بری بود، بی‌تردید جایگاهی بالاتر از بکام و اســـکولز در تیم کلاس ۹۲ یونایتد داشت اما سرنوشت برای او به شـــکلی بی‌رحمانه رقم خورد. او چند بازی برای تیم اصلی انجام داد و در بازی تیم ذخیره‌های یونایتد با بلکبرن، با تکل بسیار خشن نیکی مارکر دچار مصدومیت وخیمی از ناحیه رباط زانو شد. این اتفاق در آوریل ۱۹۹۴ روی داد و هرچند تورنلی پس از جراحی به میادین برگشت اما فرصت درخشـــش در یونایتد دیگر از دســـت رفته بود. او البته دوران ورزشـــی بدی نداشت و در هادرسفیلد، آبردین، بلکپول و تیم‌های دیگر هم بازی کرد اما در گیر اعتیاد به الکل و مسائل شخصی شد. بکام درباره تورنلی می‌گوید: «بن از همه ما بهتر بود اما این قسمت غم‌انگیز ماجرا است.» نویل هم گفت: «او یکی از برجسته‌ترین استعدادهایی بوده که تاکنون کنارش بازی کرده‌ام.» او پس از دوران بـــازی، راننـــده، مدیر رســـتوران و کاشی‌کار شـــد و حـــالا در شـــبکه تلویزیونـــی منچســـتریونایتد کار می‌کند.

نیکی بات

این هافبک سرسخت در هر دو بازی رفت و برگشـــت فینال مقابل کریستال پالاس بازی کرد و اولین بازی‌اش برای تیم اصلی یونایتد را برابر الدهام اتلتیک در پاییز همان سال انجام داد.

او برای یـــک دهه بازیکنی ثابـــت در مرکـــز خـــط میانی منچستریونایتد شد و افتخارات بســـیاری کســـب کرد، از جمله شش قهرمانی در لیگ برتر، سه جام حذفی و یک لیگ قهرمانان در ســـال ۱۹۹۹. بـــات که ۳۹ بازی هم برای تیم ملی انگلیس انجام داد، در سال ۲۰۰۴ روانه نیوکاسل شد و تا سال ۲۰۱۱ در آنجا بازی کرد. او در سال ۲۰۱۲ به عنوان مربی تیم ذخیره‌ها به یونایتـــد برگشـــت و از فوریـــه ۲۰۱۶ رئیس آکادمی باشـــگاه بوده است. او مسئولیت پرورش نسل بعدی بازیکنان را بـــه عهده دارد. بات از مالکان ســـالفورد سیتی هم هست.

رایان گیگز

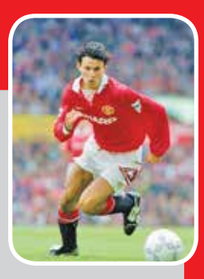

گیگز یکی از بااســـتعدادترین بازیکنان نســـل خود بود. او در زمانـــی که در فینال جام حذفی جوانان به میدان رفت، چند بازی هم برای تیم اصلی یونایتد انجام داده بود و از این نظر کسی مانند او نبود. این بال ولزی اولین بازی‌اش در لیگ را در ۲ مارس ۱۹۹۱ مقابل اورتون انجام داد و داشت لی شارپ را به چالش می‌کشید اما گیگز که در آن هنگام ۱۷ ســـال داشت، به بازی برای تیم جوانان ادامـــه داد و کاپیتان این تیم در برخی بازی‌ها بود.او تنها در بازی برگشت مقابل پالاس به میدان رفت و آن بازی یکی از آخرین دیدارهای او برای تیم جوانان بود. گیگز در دوران لیگ برتر که از سال ۱۹۹۲ آغاز شد، یکی از بازیکنان اصلی یونایتد شد و دورانی درخشان را در این تیم گذراند که تقریبا ۲۵ سال به طول انجامید. او ۹۶۳ بازی برای یونایتد انجام داد و ۱۶۸ گل زد و تقریبا تمامی افتخارات ممکن در سطح باشگاه را به دست آورد.

کیت گیلسپی

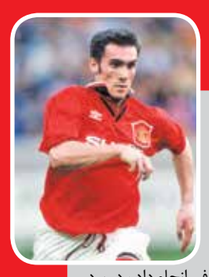

گیلســـپی در بازی برگشـــت مقابل پالاس به عنوان بازیکن جانشین به زمین رفت. او یک سال پس از آنکه به یونایتد پیوست، فاتح جـــام حذفی جوانان شـــد. او اهـــل لارن در ایرلند شـــمالی اســـت. این بال در هنگامی کـــه در تیم سنت‌اندروز در بلفاست بازی می‌کرد شناسایی شـــد. او اولین بازی‌اش برای تیم اصلی را در ژانویه ۱۹۹۳ مقابل بری در دور سوم جام حذفی انجام داد و در برد دو بر صفر تیمش گل زد. او چند بار دیگر هم برای یونایتد بازی کرد اما نتوانست آندری کانچلیســـکیس، بال اصلی یونایتد را کنار بزند و در رقابت با او ناکام ماند. گیلسپی در ژانویه ۱۹۹۵ به نیوکاسل پیوست. منچســـتر یونایتداندی کول را با قیمت ۷ میلیون پوند از نیوکاسل خرید و گیلســـپی به عنوان یک میلیون پوندی از این قرارداد راهی نیوکاسل شد. او برای مدتی طولانی در نیوکاســـل و بلکبرن، لستر و شفیلد یونایتد بازی کرد اما متأســـفانه درگیر اعتیاد به قمار شد. تخمین زده شده که قمار کردن باعث شـــد او ۷ میلیون پوند از دست بدهد. گیلسپی ســـال‌ها بعد گفت که فرگوسن یک بار تیم جوانان کلاس ۹۲ را مقابل تیم اصلی یونایتد به زمین فرســـتاد که در آن هنگام قهرمان لیگ شـــده بود و تیم جوانان با نتیجه چهار بر دو پیروز شـــد! او گفت: «می‌دانید، این نتیجه تا حدی نشـــان داد که آن تیم چقدر خوب بود. آن تیم یونایتد در همه مســـابقات جزو تیم‌های برتر بود. ما مقابل بازیکنانی مانند اریک کانتونا، مارک هیوز و اشمایکل بازی کردیم؛ بازیکنانـــی باورنکردنی. من مطمئن هستم که آنها کمی نگران بودند، چون ما بچه‌های جدیدی بودیم و آنها شاید با خود فکر می‌کردند: این پسر قرار است به‌زودی جای من را بگیرد...»

دیوید بکام

او در ۸ جـــولای ۱۹۹۱ طبق قـــرارداد «برنامه پرورش جوانان» به یونایتد پیوســـت. او که اهل شرق لندن است در اولین فصل حضورش در یونایتد به این تیم کمک کرد فاتح جام حذفی جوانان شـــود. او گل دوم تیمش در پیروزی سه بر یک در بازی رفت فینال را به ثمر رساند و در بازی برگشت که با نتیجه سه بر دو به پایان رسید، ۹۰ دقیقه بازی کرد. اثربخشی او در این مسابقات باعث شد فرگوسن به او در مسابقه جام اتحادیه برابر برایتون در ســـپتامبر ۱۹۹۲ بازی بدهد. بـــکام در ژانویه ۱۹۹۳ قـــراردادی حرفه‌ای با یونایتد امضا کرد و باقی داستان را هم که همه می‌دانند. بکام که اســـطوره باشگاه اســـت، ۳۹۴ بازی برای این تیم انجـــام داد و ۸۵ گل زد. او تمامی افتخارات ممکن را کســـب کرد و در سال ۲۰۰۳ راهی رئال مادرید شد. او بعدتر برای لس‌آنجلس گلکسی و پاری‌سن‌ژرمن و همچنین میـــلان هم به میدان رفت. بکام ۱۱۵ بازی بـــرای انگلیس انجام داد و ۵۹ بـــار کاپیتان این تیم بود. او پس از بازنشستگی هم فعالیت بسیاری داشته است و در کارهای خیریه حضور یافته و باشگاه خود به نام اینتر میامی را در MLS به راه انداخته اســـت. او همچنین از مالکان سالفورد سیتی است.

کریس کسپر

کســـپر در ســـال ۱۹۹۱ به عنوان بازیکن آزمایشی به یونایتد پیوســـت ولی ســـپس در فینال جام حذفی جوانان به صورت کامل بازی کرد.او در ژانویـــه ۱۹۹۳ اولین قرارداد حرفه‌ای‌اش را امضا کرد اما بـــرای اینکه به میدان برود، بیش از هم‌تیمی‌هایـــش در کلاس ۹۲ صبـــر کرد. اولیـــن بازی او مقابل پورت ویل در جـــام اتحادیه در اکتبر ۱۹۹۴ بود اما این بازیکـــن اهل برنلی در نهایت نتوانســـت جایگاه ثابتی در تیم پیدا کند. او سه بار به تیم‌های بورنموث، سوییندون تاون و ردینگ قرض داده شد و در نهایت به صـــورت دائمی به ردینگ پیوســـت که در آن هنگام در دسته سوم حضور داشت. کسپر در ۲۴سالگی دچار شکســـتگی از دو جای پا شـــد. او هرگز نتوانست بهبودی کامل را به دست بیاورد و آن بازی آخرین دیدار حرفه‌ای‌اش شد. کســـپر چهار ســـال بعد غرامتی از سوی ریچارد کارپنتر دریافت کـــرد. کارپنتر همـــان بازیکـــن کاردیف بـــود که تکل خشـــنی روی پای او زد و باعث پایان دوران فوتبالش شـــد. او سپس مربی بری شد. او حالا مدیر ورزشی سالفورد است و در کنار هم‌تیمی‌هایش در کلاس ۹۲ حضور دارد.

کالین مک‌کی

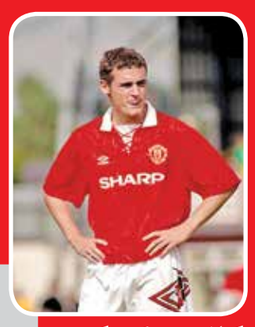

این بازیکن اهل گلاسگو معمولا در خط حمله بازی می‌کرد اما گاهی به پست بال می‌رفت و در بازی برگشت مقابل کریستال پالاس در اولد ترافورد در ترکیب ثابت حضور یافت. عملکرد او در آن جام باعث شد که در آگوست ۱۹۹۲ قراردادی حرفه‌ای با او امضا شـــود، هرچند که او در نیمه دوم آن فصل به صورت قرضی به بری پیوســـت. مک‌کی در سال ۱۹۹۳ فاتح جایزه دنزیل هارون به عنوان بهترین بازیکن تیم ذخیره‌ها شد اما تنها یک بازی برای تیم اصلی انجام داد که مقابل کاونتری در آخرین روز لیگ برتر در سال ۱۹۹۴ بود. او در سپتامبر ۱۹۹۴ به کیلمارنوک فروخته شد و سپس در تیم‌های مختلف لیگ اسکاتلند بازی کرد تا این که در سال ۲۰۰۱ از فوتبال کناره‌گیری کرد.

رابی سویج

سویج به این مشـــهور بود که هافبکی است که تکل‌های سختی می‌زند اما او در سال ۱۹۹۱ که کارش را در یونایتد آغاز کرد، مهاجم بود.او در هر دو بازی مقابل کریستال پالاس به عنوان بازیکن ذخیره به میدان رفت و قراردادی حرفه‌ای هم با او امضا شـــد، هرچند که حتی یک بار هم برای تیم اصلی یونایتد بازی نکرد. او در سال ۱۹۹۴ به تیم کرو الکساندرا پیوست و بعدتر در تیم‌های لستر، بیرمنگام، بلکبرن و دربی بازی کرد. او ۳۹ بازی هم برای تیم ملی ولز انجام داد. ســـویج در اواخر دوران بازی‌اش گاه و بیگاه به عنوان کارشـــناس به تلویزیون و رادیو می‌رفت و پس از پایان فوتبالش این تبدیل به شغل او شده است.

لنی تیلور

تیلور بازیکـــن ذخیره بازی رفت فینال ۱۹۹۲ بود و در بازی برگشت هم در لیست تیم جایی نداشـــت اما او مـــدال قهرمانی را دریافت کرد. جف واتســـون، اســـتعدادیاب یونایتد، او که مدافع راست بود را در بیرمنگام کشـــف کرد. تیلـــور یک ســـال را در دوران دانش‌آموزی در آکادمی یونایتد گذراند و دو سال در برنامه پرورش جوانان حضور یافت. اما او نتوانست به اندازه گری نویل پیشرفت کند و یونایتد او را آزاد کرد. تیلور می‌گوید: «من این حس را داشـــتم که قرار نیست به من قراردادی حرفه‌ای پیشـــنهاد شود. این را عمیقا می‌دانســـتم. ســـر الکس من را به دفترش فراخواند. او مـــا را بابت کارهایمان ستایش کرد و گفت: من تنها می‌توانم تعداد معدودی بازیکن را انتخاب کنم.» او ســـپس به پورت ویل و والسال رفت و در آنجا تست داد و سپس در ســـولیهول بورو که در لیگ حضور نداشـــت بازی کرد. او حالا متخصص برق است.

سایمون دیویس

ایـــن هافبک ولزی در بازی برگشـــت فینـــال جام حذفـــی جوانـــان گل زد و در ســـال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۷، ۲۰ بازی برای تیم اصلی یونایتد انجام داد. او تنها یک گل برای تیم اصلی زد کـــه در مرحله گروهی لیگ قهرمانان در فصل ۹۵-۱۹۹۴ و مقابل گالاتاســـرای بود. آن بازی با نتیجه چهار بر صفر به سود یونایتد تمام شد. اما او نتوانست جایگاهـــی در تیـــم اصلی پیـــدا کند و در آگوست ۱۹۹۷ با قیمت ۱۵۰ هزار پوند به لوتون تاون فروخته شد. او سپس به تیم‌هایی مانند مکلسفیلد، راچدیل، بانگور سیتی، توتال نتورک سولوشنز و رایل پیوست. دیویس یک بازی ملی هم برای ولز مقابل سوییس در سال ۱۹۹۶ انجام داد. او بعد از دوران بازی، مربی شد و کارش را در چستر آغاز کرد. او سپس به کادر فنی منچســـترســـیتی پیوست و مربی تیم ذخیره‌ها شد. او از سال گذشته رئیس کادر فنی تیم‌های پایه زیر ۱۳ تا زیر ۲۳ ساله‌های سیتی بوده است.

رافائل بورک

بورک بال تیم کلاس ۹۲ بود اما در فینال به میدان نرفت. او اهل بریســـتول بود و در مدرســـه اتحادیه فوتبال در لیل‌شال در کنار بازیکنان بسیاری حضور یافت که بعدتر در تیم ملی انگلیس بازی کردند. آن مدرسه حالا منحل شده است. بورک یونایتد را در آوریل ۱۹۹۳ ترک کرد، در حالی که یک سال از قراردادش باقی مانده بود و سپس شغل دفتری پیدا کرد و بعد به یک مغازه میوه و سبزی‌فروشـــی رفت و در نهایت به فوتبال برگشـــت و مربی شد. او سال‌ها مربی آکادمی بریستول سیتی بود. او در مصاحبه‌ای در ســـال ۲۰۱۳ گفت: «چیزی که بیش از همه به یاد دارم این اســـت که بازیکنان تیم ولع فراوانی داشـــتند. اگر می‌خواهید موفق شوید باید واقعاً اشتیاقی سوزان داشته باشید. من جایی خواندم که گری نویل گفت، مجبور شد دوستانش را ترک کند چون می‌خواست فوتبالیست باشد اما من آن اشتیاق لازم را در آن هنگام نداشـــتم. بهتر است روراست باشم چون در غیر این صورت دیگران را مقصر ناکامی خود خواهید دانست. برخی نوجوانان پختگی لازم را نداشتند تا درک کنند چه استعدادی دارند. دیوید بکام، نیکی بات، گری و ... همه آنها پختگی لازم را داشتند و می‌فهمیدند که چه فرصت گرانبهایی در یونایتد دارند.»

گری نویل

تردیدی نیســـت که برادر بزرگ‌تر فیل نویل، فرصتی که در یونایتد داشـــت را دودستی چسبید. او ۶۰۲ بازی انجام داد، هشت بار فاتح لیگ شـــد و ســـه بار جام حذفی، دو بار جام اتحادیه و دو بار لیگ قهرمانان را فتح کرد. او به عنوان مدافع راســـت یونایتد دوران ورزشی درخشانی داشت. نویل در جام حذفی جوانان در سال ۱۹۹۲ کاپیتان بود. او در بهار در این تیم بازی کرد و در تابستان اولین بازی رسمی‌اش با پیراهن تیم اصلی یونایتد را مقابل تورپیدو مسکو و در جام یوفا انجام داد.

او از فصل ۹۵-۱۹۹۴ بازیکن ثابت تیم شـــد و تا بازنشستگی‌اش در سال ۲۰۱۱، موقعیت خود را در تیم از دست نداد.

نویل بعد از آن مربی شـــد و در تیم ملی انگلیس کار کرد و سپس مربی والنسیا شد. او حالا به همراه گیگز، اسکولز، بات، بکام و فیل نویل، مالک باشگاه سالفورد سیتی است. او کارشناسی برجسته هم هست و در شبکه اسکای اسپورتس کار می‌کند. او همچنین املاک پرشماری دارد، از جمله هتل فوتبال که در نزدیکی اولدترافورد واقع است.

جان اوکین

نابی اســـتایلز بود که این مدافع را از تیم‌های پایه ناتینگهام شناســـایی کرد و الکس فرگوســـن در جریان یک بازی اسنوکر او را متقاعـــد کرد که به یونایتد بـــرود. او در فینال ۱۹۹۲ بازی کرد و ســـپس هفت بار برای تیم اصلی یونایتد به میدان رفت، هرچند که در نهایت گری نویل توانســـت بر او غلبه کند و مدافع راســـت اصلی یونایتد شود. او تا ســـال ۱۹۹۸ در اولدترافورد ماند و سپس به اورتون فروخته شـــد تا بتواند بیشـــتر به میدان برود اما هاوارد کندال، مربی اورتون اخراج شـــد و جایش را به والتر اسمیت داد. اوکین هم جایش را در تیم از دســـت داد و بـــه بولتون، بلکپول و سپس هاید یونایتد پیوســـت و در این تیم به فوتبالش خاتمه داد. او در مصاحبه‌ای که اخیراً انجام داده گفته که به اندازه گری نویل ســـخت کوش نبود و بهای همین را پرداخت: «می گفتند تکنیک من بهتر از گری اســـت. من نمی‌خواهم متکبرانه حرف بزنم اما در آن هنگام من بازیکن بهتری بودم اما او ذهنیت متفاوتی داشت. او فوتبال را زندگی می‌کرد و نفس می‌کشـــید، ولی من نه. تفاوت ما همین بود. من به تکنیکم اتکا داشتم تا به جایگاهم برسم اما برای اینکه در اوج بمانید باید ۱۰۰ درصد تعهد داشته باشید.» او کین که حالا ۴۴ ســـال دارد، مدرســـه فوتبال AOK را در نزدیکی خانه‌اش در دارون لانکاشایر به راه انداخته است.

جرج سوییتزر

این مدافع چپ که اهل سالفورد است، در هشت‌ســـالگی و زمانی که در بارهیل لدز بازی می‌کرد از سوی یونایتد شناســـایی شد. در آن هنگام ران اتکینســـون در یونایتـــد حضور داشـــت اما زمانی که فرگوسن آمد، آکادمی باشگاه اهمیت بالاتری پیدا کرد. عملکرد او در فینال ۱۹۹۲ باعث شـــد که قراردادی حرفه‌ای با او امضا شـــود اما او برخلاف هم‌تیمی‌هایش تنها یک سال در یونایتد ماند. به باور فرگوســـن، جثه او برای پست مدافع چپ بیش از حد کوچک بـــود و او را در انتهـــای فصـــل ۹۳-۱۹۹۲ آزاد کردند. او بعدتر گفت: «خوشـــحال بودم کـــه قـــرارداد حرفـــه‌ای امضا کرده‌ام اما کمی دلم شکســـت چون فکر می‌کردم شایسته آن هستم که قراردادی دوســـاله با من امضا کنند. تصور می‌کردم که کارم خوب است. زمانی کـــه از تیم جدا شـــدم، مربی گفت: من همیشـــه رئیس تو خواهم ماند. من ایـــن حرف او را همیشـــه به یاد دارم.» ســـوییتزر ســـال‌های بســـیاری را در هایـــد یونایتد بازی کـــرد و در تیم‌های غیـــر لیگی هم به میـــدان رفت. او در ایـــن مدت در عینک‌سازی دالند و آیچینسون کار کرد و همچنین به‌عنوان مأمور پست فعالیت کرد.

گوین پیلکینگتون

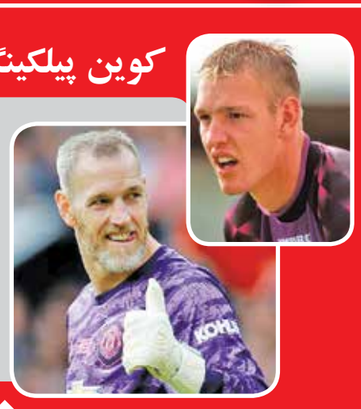

کمتر بازیکنی هســـت کـــه بتواند از تیم کوچک هاروبی یونایتد به آکادمی منچســـتر یونایتد برسد اما این مسیری بود که کوین پیلکینگتون، دروازه‌بان کلاس ۹۲ طی کرد.

او در هر دو بازی رفت و برگشـــت فینال جام حذفی جوانان ۱۹۹۲ مقابل پالاس بازی کرد و قراردادی حرفه‌ای هم با یونایتد امضا کرد. او یکی از ذخیره‌های پیتر اشـــمایکل بود. پیلکینگتون هشت بار برای یونایتد بازی کرد و نخستین دیدار او در لیگ برتر برابر کریستال پالاس در نوامبر ۱۹۹۴ بود.

او سپس بارها به تیم‌های دیگر قرض داده شد و در نهایت در سال ۱۹۹۸ به پورت ویل پیوســـت. او در سال ۲۰۰۰ راهی مانسفیلد تاون شد و سرانجام توانست به صورت مرتب به میدان برود. او برای ناتس کانتی و لوتون هم به میدان رفت و در نهایت دوران ورزشـــی‌اش در کمبریج به پایان رسید، جایی که حالا مربی دروازه‌بان‌هایش است.

منبع: دیلی میل